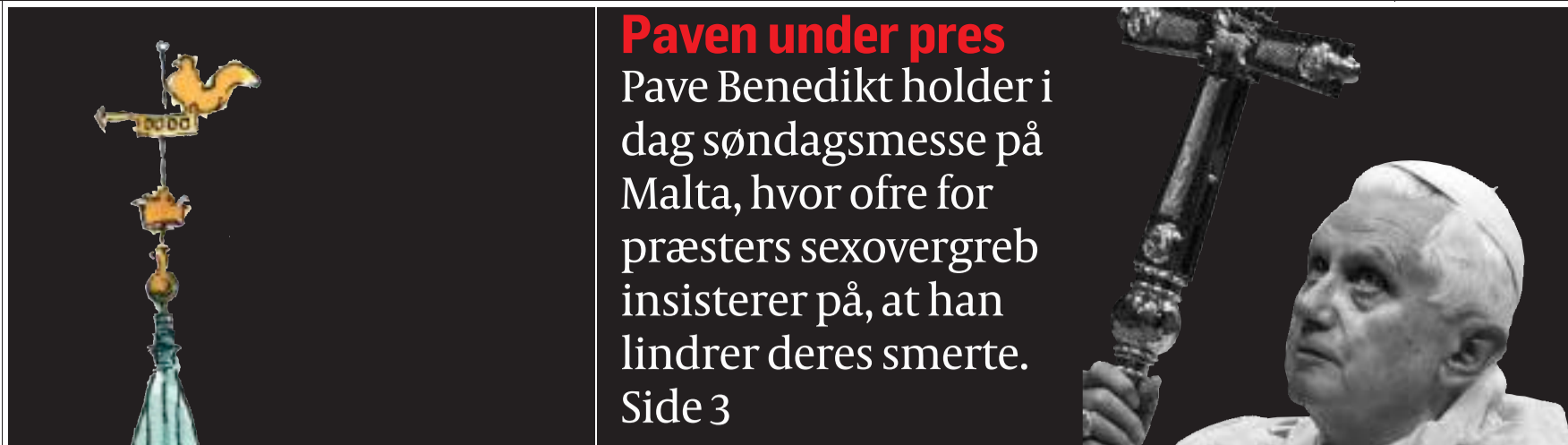

PS

Paven under pres
Pave Benedikt holder i dag søndagsmesse på Malta, hvor ofre for præsters sexovergreb insisterer på, at han lindrer deres smerte.
Side 3

“Vil du arbejde i Frank Jensens sekretariat?”

Stillingsannonce på Københavns Kommunes hjemmeside 11. december 2009.
Ansøgningsfrist: 17. december 2009

Tegning: Roald Als

Kammeraternes København

I over 100 år har Socialdemokraterne været vant til at have magten i hovedstaden. Måske lidt for vant. Ombudsmanden har netop fældet hård dom over en række ansættelser hos overborgmester Frank Jensen. Blot 100 dage efter han begyndte.

HANS DAVIDSEN-NIELSEN

Hvad er det, her lugter af, spørger Kjeld i 'Olsen-banden går i krig'.

Scenen udspiller sig på Københavns Rådhus i filmen, hvor de tre tyvekægte ender med at dingle højt oppe i viserne på rådhusuret. Med sin følsomme næse får folkekomiens fede islæt hurtigt snuset sig frem til, at der er hverken er tale om frikadeller eller æbleskiver:

»Nej, det er pandekager...«
I de forløbne måneder har offentlighedens sporhund i myndighedssager, Folketingets ombudsmand, Hans Gammeltoft-Hansen, været på en knap så velduftende opgave på det gamle rådhus. For hvad er det egentlig, der lugter af inde hos Frank Jensen (S) i overborgmesterens sekretariat? Et det magtfordrejning, kammerateri eller blot almindelig tilsidesættelse af reglerne?

I over 100 år har København været ledet af socialdemokratiske overborgmestre som Urban Hansen, Egon Weidekamp, Jens Kramer Mikkelsen og Ritt Bjerregaard. Derfor kom det heller ikke som nogen overraskelse, da tidligere justitsminister Frank Jensen i november gjorde politisk comeback og vandt posten som førstemand i hovedstadskommunen.

Mange kritikere har i tidens løb ment, at Socialdemokraternes historiske ejerskab har givet dem et lidt for afslappet forhold til magten på Københavns Rådhus. At partiet med andre ord har været så vant til at bestemme, at det med jævne mellemrum er løbet ind i skandalesager. Eller som overborgmesteren H.P. Sørensen engang udtrykte sin frustration:

»Hvorfor er det altid sådan, at når der brænder et lokum i København, sidder der en socialdemokrat på det.«

Nu kender Frank Jensen også til følelsen, og spørgsmålet er, om den særegne københavnske virksomhedskultur allerede har smittet nordjyden. Efter blot tre måneder i embedet må han i hvert fald leve med en usædvanlig skarp kritik fra ombudsmanden i forbindelse med en række ansættelser i hans sekretariat. I flere tilfælde er embedsmandsstillinger gået til

overborgmesterens partifæller og kampnemedarbejdere, og ombudsmanden har en bestyrket mistanke om, at det på forhånd var afgjort, hvem der skulle ansættes:

»Efter min opfattelse har denne del af forløbet være meget kritisabelt«, skriver Hans Gammeltoft-Hansen i sin endelige redegørelse, der blev offentliggjort i torsdags.

KK-pakken

Sagen begyndte få uger efter Frank Jensens valgsejr i november med to undseelige stillingsannoncer på kommunens hjemmeside. Faktisk så undseelige, at stort set ingen opdagede dem, ud over folk, der i forvejen var blevet opfordret til søge. Ansøgningsfristen kunne heller ikke påstås at være lang - den var henholdsvis 6 og 7 dage.

Forinden havde det været magtpåliggende for kommunen at indskærpe over for sit mediebureau, at den normale måde at annoncere stillinger på i dette tilfælde skulle fraviges. Stillingsannoncerne måtte kun ligge på kommunens hjemmeside og ikke som normalt på de hjemmesider, hvor arbejdsløse akademikere og andre jobsøgende plejer at gå ind for at finde sig et levebrød:

»Altså ikke KK-pakken, men alene KK.dk«, fik medieureauet at vide i en mail fra kommunen.

Som sagt så gjort. Men 30 ansøgere nåede alligevel at lægge billet ind på i alt fire stillinger:

'Vil du arbejde i Frank Jensens sekretariat?', lød overskriften på det ene opslag, der annoncerede efter en personlig assistent med ansvar for overborgmesterens kalenderstyring, møder og korrespondance, en sekretær til at bistå den personlige assistent og en deltidsansat konsulent til at bistå overborgmesteren med mødeforberedelse, taler og artikler.

Under valgkampen havde en kontorchef i Københavns Kommune, Simon Kjær Hansen, taget orlov fra sin stilling på rådhuset for at lede Frank Jensens politiske kampagne. Det havde Simon Kjær Hansen gjort godt, og embedsmanden var nu udset til også at stå i spidsen for den nyvalgte overborgmesters sekretari-

at, når han vendte tilbage til kommunen.

Derfor kunne den orlovsramte Simon Kjær Hansen lige så godt finde frem til de øvrige fire embedsmænd, der også skulle arbejde for overborgmesteren. Formelt set blev der nedsat et rigtigt ansættelsesudvalg på rådhuset, men medlemmerne blandede sig ikke. De overlod i stedet opgaven til Frank Jensens kampagnechef og havde heller ingen indvendinger, da han kun indkaldte fire ansøgere til samtale. Vel at mærke de samme fire ansøgere, som fik stillingerne hos overborgmesteren. De øvrige fik derimod aldrig lov til at tale deres sag og præsentere deres kvalifikationer for kommunen.

Partifællerne

Formentlig var der aldrig sket mere, hvis Politiken ikke i januar havde undret sig over, hvorfor flere af de nyansatte i overborgmesterens sekretariat på Københavns Rådhus havde bånd til Socialdemokraterne og arbejdede for Frank Jensens kampagne under valgkampen.

I første omgang afviste Frank Jensen blankt, at der skulle være »fulgts føde« på sagen, som han affejede med ordene:

»Du tror da ikke, at jeg er så dum, at jeg ikke følger de almindelige ansættelsesretlige regler.«

Men alligevel bredte mistanken sig, at det på forhånd havde været afgjort, hvem der skulle have job hos overborgmesteren.

Spørgsmålet var samtidig, hvilken rolle Frank Jensen personligt havde spillet ved besættelsen af stillingerne. For to af de ansatte havde været med på hans politiske kampagne, en var sekretær for Socialdemokraterne på Christiansborg, og en var gift med overborgmesterens nære politiske kollega tidligere trafikminister Jacob Buksti (S). Det fik både politiske modstandere og førende jurister til at anklage overborgmesteren for alt fra vennetjenester til magtmisbrug.

Det var på den baggrund, at Folketingets Ombudsmand gav sig til at grave i affæren og i Frank Jensens rolle. Hans undersøgelse skulle både belyse, om de offentlige ansættelsesregler var blevet overtrådt, og om der blev taget usaglige og politiske hensyn. Som offentlig myndighed har Københavns Kommune pligt

Fortsettes side 4